CPN
Les Tarins
Roumanie

12.

Foaie de scatiii

LE CLUB ORNITHO-ROUMAIN
LES TARINS

« Les oiseaux de même plumage
s'assemblent sur même rivage »

foaie ptr minte, inimă și Natură
a clubului C.P.N. SCATIII

CHACUN PENSE QUE SON COUCOU CHANTE MIEUX QUE LE ROSSIGNOL DU VOISIN.
(vieux proverbe)

CPN

în... vacanță ?!!

Nu ! Niciodată ! Cunoscătorii și protectorii NATURII nu vor fi niciodată în ... concediu. Dimpotrivă ! Vacanțele sînt și vor fi noi prilejuri de întîlnire cu păsările, orhideele, salamandrele, fluturii și libelulele ce misună peste tot și ne întreabă cu ciocul, aripioara, bîzîitul și culoarea, blănița și inimioara :

– Cine sînt ? Cum mă cheamă ?
Cine sîînt ? Chici ! Chici !

Calendar îndoliat

Iunie

L	M	M	J	V
1	2	3	4	5
8	9	10	11	12
15	16	17	18	19
22	23	24	25	26
29	30			

Vânătoare: căprior
cul), ciori, cotofană, g
Pescuit: în a doua jum
a lunii se încheie per
de prohibiție; în râu
prinde clean, avat și sc
în lacuri și bălți –
biban, știucă, „pești al
munte, pescuitul este p
la toate speciile de sc
nide: pentru lostriță –
rizație specială.

Iulie

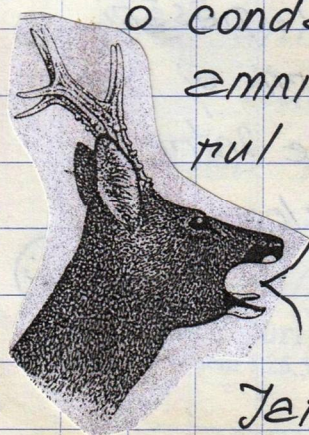
L	M	M	J	V	S	D
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

Vânătoare: căprior (mas-cul), ciori, cotofană, gaiță.
Pescuit: toate speciile de pești din apele de șes și de munte: dă bune rezultate pescuitul în Dunăre la somn, avat, șalău: cu cât este mai cald, cu atât peștele trebuie căutat în apele mai adânci; în general se obțin bune rezultate la pescuit numai la primele și ultimele ore ale zilei.

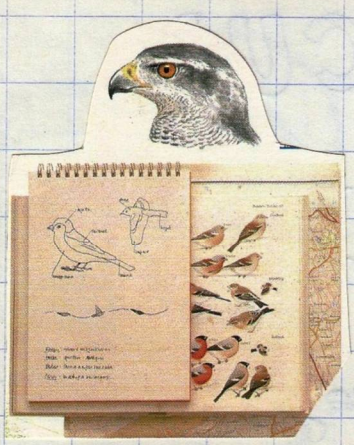

După cum vedeți seria asasinatelor din pădure continuă cu și mai mare furie. Unui sport ca vînătoarea nimic nu-i este interzis! [Cu sau fără permis!]. Căpriorul este urmărit cu multă tragere de inimă (care inimă?) și cu multe ... gloanțe, alice și alte muniții. Neamul de pădureni al gaiței, neam păsăresc care a semănat mai mulți arbori decît toți vînătorii la un loc, suferă o condamnare fără sfîrșit! Mila și amnistia nu încap nici în vocabularul și nici în inima braconierului. În schimb punga lui este destul de lungă ptr. a plăti 250 mii lei. Atît costă o viață de cerb! Iar una de gaiță 1000 lei. Cît o cutie...

de...

CALENDAR...

naturalist

Peregrinările scatiilor nu se puteau opri în plină vară. Păsările, acești cetățeni înaripați au continuat să ne încînte ochiul și inima prin cîntecul, cuibul, puișorul ori alte obiceiuri uimitoare. În pădurea ANGHIRESE, au fost redescoperite încă 2 neamuri zburătoare! [Țineți-vă bine!]: ciocănitoarea cu 3 degete (Picoides tridactylus) și Huhurezul mare (Strix uralensis). N-au lipsit de la întîlnire Buha mare (Bubo bubo), mierla gulerată (Turdus torquatus), silvia cu cap negru (Sylvia atricapilla) și codobaturile de munte (Motacilla cinerea). Ne-au ținut companie veselă salamandrele, fluturii (Parnassius mnemosyne) și coada-rîndunicii (Iphiclides podalirius), libelule ca niște elicoptere străvezii și chiar o căprioară și 2 veverițe. Iar... flori? Poate trăi o întîlnire fără flori? Munții și pădurea ni le-au oferit ochiului și bucuriei. O carte ne-ar trebui să vi le descriem pe toate!

N.B. Au fost inventariate 10 specii de orhidee!

CUCUL

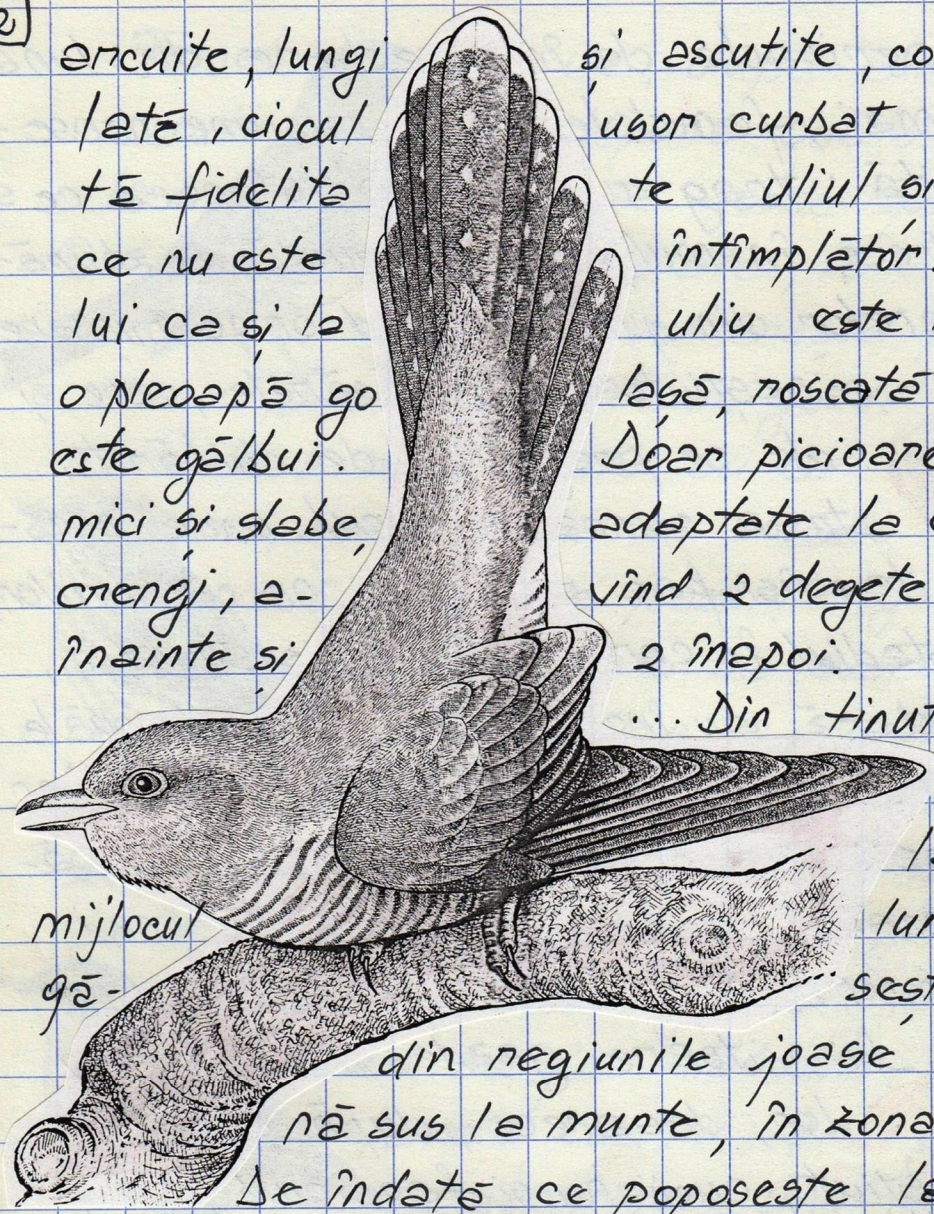
o pasăre ... nemaipomenită!

Dragi prieteni vină să credeți
poveste a cucu-
mămicilor sale
-ge! Numeroase-
legende create pe
seama cucului, atît
la noi cît și la alte
popoare, se explică
prin-faptul că în-
fățișarea și obice-
iurile lui nu sînt
decît adeptăni în
vederea atinge-
rii unui singur
scop, acela al reproducerii, care la cuc
este unică în felul său.

n-o să vă
nemaiauzită
lui și-a
vitré
le

Cucul, singurul reprezentant al neamului său la noi în țară și aproape în întreaga Europă, are mărimea unei turturele și colorítul albastru-vînăt pe spate (la mascul) și roșcat la femelă, pieptul albicios brăzdat în curmezișe de dungi întunecate, aripile

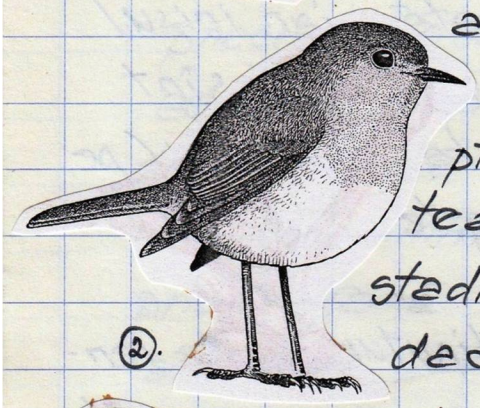
arcuite, lungi și ascutite, coada lungă și lată, ciocul ușor curbat imită cu mul-tă fidelita-te uliul și soimul, ceea ce nu este întîmplător. Ochiul cucu-lui lui ca și la o pleoapă go-lașă, roșcată, iar irisul este gălbui. Doar picioarele îi sînt mici și slabe, adeptate la cățărat/ pe crengi, a-vînd 2 degete îndreptate înainte și 2 înapoi.

... Din ținuturile de iar-nă cucul ne sosește la noi, pe la mijlocul lunii aprilie. Se gă-sește răspîndit din regiunile joase ale țării, pî-nă sus la munte, în zona jnepenișului. De îndată ce poposește la noi din lun-ga lui călătorie (5000 km.+), cucul își ocupă vechiul teritoriu de reproducere din anii precedenți. Ca la multe alte păsări, masculii păzesc teritoriile, în care se instalează, epă-rîndu-le de alți amatori din aceeași specie, iar cîntecul lor: cu-cu, cu-cu, cu-cu! nu este decît semnalul sonor prin care ocupantul își anunță permanent prezența și faptul că locul este ... ocupat.

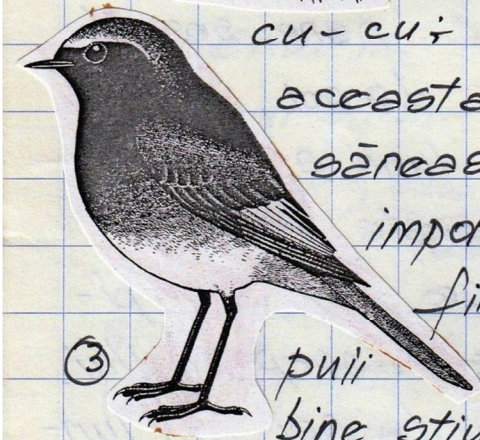

① .

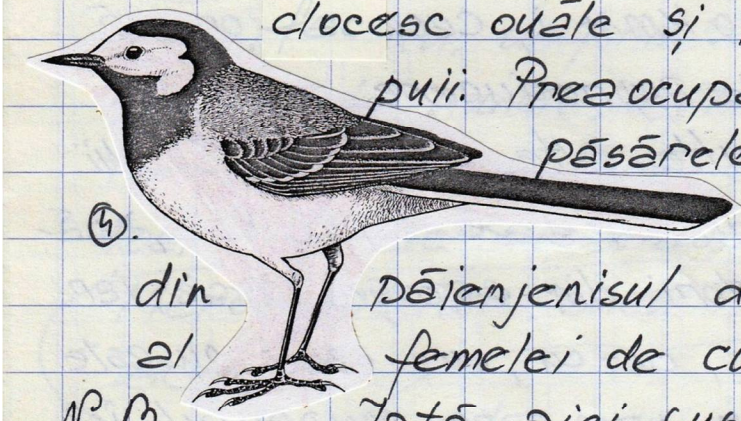
După perioada de împerechere din luna mai, femelele cu o misiune deosebită: trag cu ochiul la tot ceea ce se petrece în mulțimea mărunte a zburătoarelor din jur, spionînd orice mișcare a neștiutoarelor păsărele, care și ele se pregătesc de cuibărit, ptr. a cunoaște locul unde acestea își-fac cuiburile, nr. cuiburilor, stadiul în care se află construcția, decă au început să depună ouăle cu-cu ÷ cu-cu! tra-la-la ... etc. Dar aceasta nu din simplă curiozitate păsărească ci cu un scop mult mai important! Aceste păsărele, vor fii viitoare gazde ptr. ouăle și puii lor, deoarece, după cum este bine știut, cucii nu-și fac cuib, nu-și clocesc ouăle și nu-și cresc singuri puii. Preocupate cu treburile lor păsărelele din jur, nici nu bănuiesc că de undeva, din depărtenisul desișului, vicleanul ochi al femelei de cuc le urmărește ...

②.

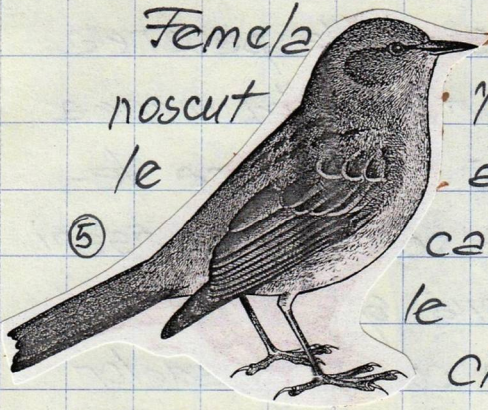

③

④.

N.B. Iată aici sus cîteva victime ale vicleanului cuc: ①. pîntărușul ② măcăleandrul ③. codrosul de munte ④. codobatură ⑤. brumărită ⑥. fîsă ⑦. cod. galbenă ⑧ și ⑨ lăcari

⑤

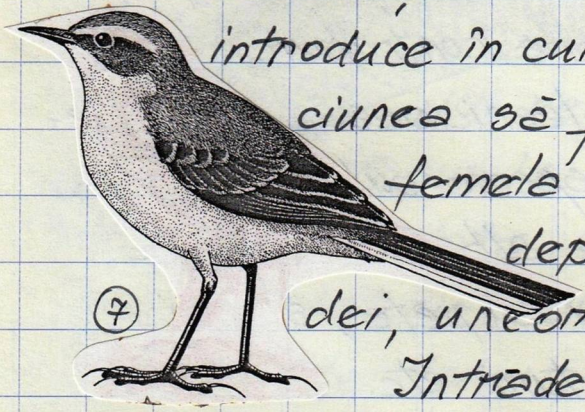
Femela - cuc, după cum este cunoscut le își depune ouăle în cuiburile a peste 200 de specii diferite, care înșelate, le vor cloci ouăle și le vor crește puii.

Cînd un cuib gazdă este pe punctul de a se completa cu cel de-al cincilea ou, acesta fiind de obicei nr. maxim de ouă depus de păsările-gazdă, femela cuc este gata să evacueze oul.

⑥

Dacă poziția cuibului nu-i permite ouatul direct în el, cuca depune oul pe pămînt, apoi îl ia în cioc și-l transportă în gîtlej, ptr a-l introduce în cuibul gazdei. Ptr. ca înșelăciunea să fie mascată cît mai bine femela cucului, are grijă să îndepărteze unul din ouăle gazdei, uneori chiar înghițindu-l.

⑦

Într-adevăr în privința acestei ciudate păsări natura a avut nevoie de multe inovații. Mai întîi, oul de cuc trebuie să fie foarte mic evînd volumul cît mai apropiat de cel al ouălor păsărilor parazitate ..., Depunerea oului de cuc în cuibul gazdei, a fost altă dilemă pe care „natura" a rezolvat-o îmbrăcînd cucul într-o haină de ... șoim, ptr. a speria

și îndepărta ptr. câteva secunde păsărea de propriul ei cuib. Chiar ptr depunerea oului natura a avut grijă ca cloaca femelei-cuc să difere de a celorlalte păsări putîndu-se proiecta în afară spre o cît mai precisă plasare a oului în cuibul gazdelor adoptive. Depunerea durează câteva secunde, iar dacă ... condițiile nu sînt favorabile poate fi amînată. Reîntoarsă la cuib, mica proprietară a acestuia nu observă nimic schimbat, ... ea își continuă clocitul, fără a bănui măcar că între ouă prinde viață un pui străin de neamul ei.

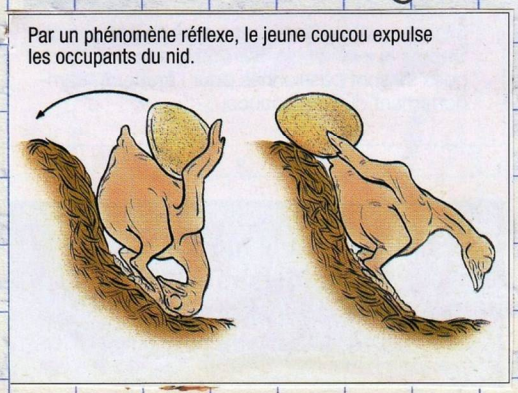
Oul de cuc are și alte particularități care contribuie la înșelarea cît mai lesnicioasă a gazdelor. În funcție de specie oul poate fi alb curat pînă la albastru, verde roz, maroniu, uniform sau cu pete, stropi, cu guler de puncte, zgîrieturi etc. Cuca este capabilă să facă ouă cît mai asemănătoare cu cele ale viitoarei gazde.

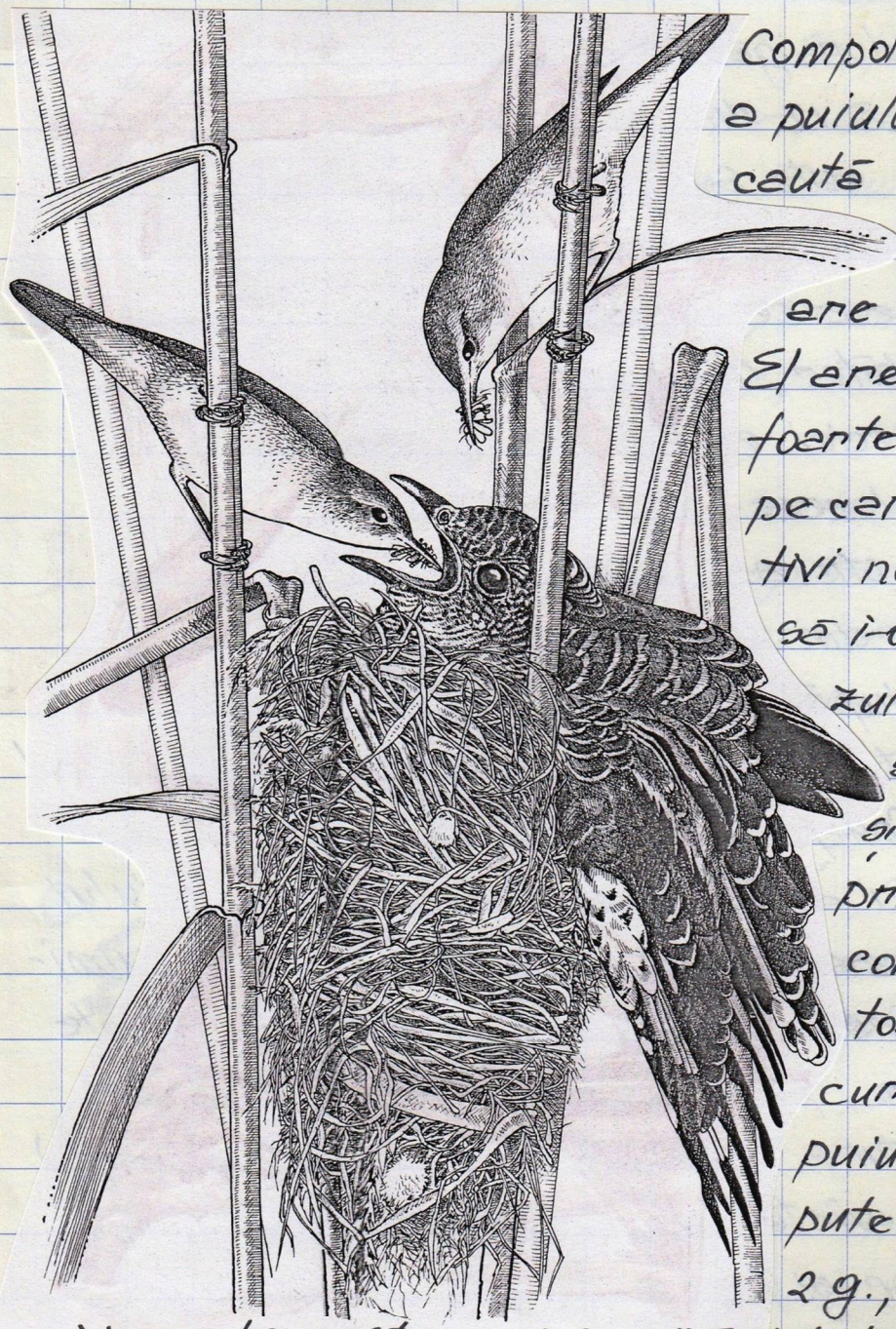
Mare șmecher cucu' - asta ce, ziceți ?!

O altă particularitate a oului de cuc este perioada lui scurtă de incubație, comparativ cu cea a ouălor gazdei. În timp ce la majori-

3 Tatea păsărilor-gazdă clocitul durează 12-14 zile, ptr. oul de cuc este suficientă o perioadă de incubație de 11-12 zile, ceea ce iarăși nu este întîmplător, deoarece „interesul" speciei este ca puiul său să eclozeze înaintea puilor gazdei ptr. a-i putea arunca mai lesne din cuib. Începînd chiar de a 2-a zi, după ce a ieșit din ou, puiul de cuc nu mai suportă nimic în jurul său. Încă orb fiind ia în spate rînd pe rînd ouăle gazdei, sau puii acesteia, și-i aruncă afară. Puterea puiului de cuc la această fragedă vîrstă este uimitoare. La vîrsta de 2-3 zile, avînd o greutate de numai 6 gr., poate arunca din cuib un pui de 12 gr. Natura (sau Dumnezeu știe ... ce?!) și-a spus cuvîntul și în cazul aruncării din cuib a ouălor și puilor gazdei, în sensul că în această perioadă spatele puiului de cuc este scobit ca o lingură, așa încît, împingîndu-se spre peretele cuibului, el încarcă pe spate ou sau puiul gazdei, rostogolindu-l apoi înafară.

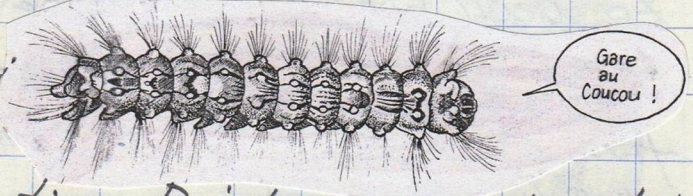

Par un phénomène réflexe, le jeune coucou expulse les occupants du nid.

Comportarea ciudată a puiului de cuc, care caută să rămînă singur în cuib are temeiul ei. El are nevoie de foarte multă hrană, pe care părinții adoptivi nu ar fi în stare să i-o asigure, în cazul cînd ar trebui să-și hrănească și cei 5-6 pui proprii. Dacă nu ar consuma singur toată hrana procurată de părinți, puiul de cuc n-ar putea ajunge de la 2 g., cît are la eclozîune, la peste 100 g., greutatea lui normală în fază de zbor. În cele 20-22 de zile, în care devine capabil de zbor, greutatea lui crește de 50 de ori față de cea inițială. Un asemenea mîncăcios, adevărat Flămînzilă din poveste, a consumat într-o singură zi 18 șoprle mici, 39 de libelule, 3 pupe de fluturi cap-de-mort, 43 de larve de fluturi de varză, 5 larve de cărăbuș

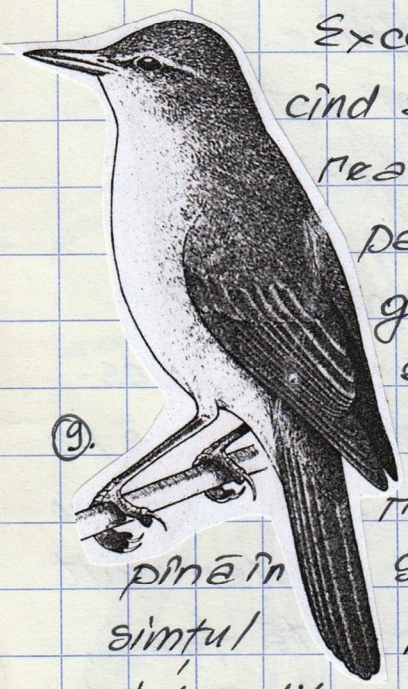
4 păianjeni cu cruce, 50 de viermi de făină și o mare cantitate de ouă de furnici.

Sub greutatea unui asemenea mîncău cuibul abia se mai ține. Puiul părăsește platforma cuibului și continuă să țiuie din ascunzișul în care stă, anunțîndu-și astfel părinții - care nu mai prididesc să-i aducă de mîncare - unde se află. Este de-a dreptul comic să vezi cum o pitulice devenită părinte adoptiv, care a avut „norocul" să crească un pui de cuc, ajuns acum mare, se urcă pe spatele și chiar pe capul acestuia ptr. a-i introduce hrana în gîtlej. Adaptarea a intervenit și ptr. puiul de cuc ajuns în această fază, imprimîndu-i mîncăciosului pui reflexul de a înghiți hrana fără a închide ciocul, în scopul de a nu apuca și capul micii păsărele, care s-ar teme să-l mai hrănească. Puiul de cuc mai este hrănit de părinți încă 2-3 săptămîni după ce ajunge zburător; apoi începe să-și procure singur de mîncare, devenind independent. Hrana cucului constă îndeosebi din in-

secte și larvele acestora. Se pare că omizile păroase, evitate de alte păsări insectivore, sînt mult apreciate de cuci. Cucul nu paraziteaza decît specii insectivore ca lăcari, sălcii, fruntărițe, pitulici, codobaturi, brumărițe fișe, sturzi, codroși, presuri, pîntăruși, ciocîrlii, măcălendri ș.a.

(9).

Exceptînd epoca de reproducere cînd se adună în grupuri în vederea fecundării, cucul este o pasăre solitară. Chiar și în migrație, mai întîi pornesc solitar adulții, după ce și-au depus ouăle în cuiburi străine, în lungi zboruri de noapte, urmați mai tîrziu, pînă în sept-oct., de pui, care, călăuziți de simțul migrator înnăscut, se îndreaptă tot solitar, către locurile de iernare africane unde întîlnesc alți semeni ai speciei, dar puiul de cuc nu-și va cunoaște niciodată adevărații părinți.

(10)

Cucul este o pasăre dragă românilor. Prin cîntecul lui, el anunță asemeni un calendar începutul ori sfîrșitul unor munci agrare și anotimpuri. Este prezent și-n muzica și poezia populară, în jocurile copilăriei, și des întîlnit sub formă de desen ceas, jucărie, fluieraș ori bibelou.

4.

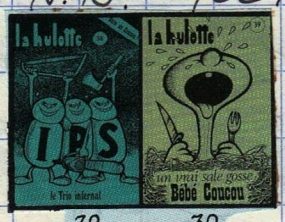
ESEU mitornitologic despre CUC

Cucul - Cuculus canorus - este o pasăre pe care cel mai adesea o auzim dar nu o vedem. Comportamentul lui aparte l-a adus în atenția bestiarelor. Datorită „detestabilelor" lui obiceiuri - despre care ați citit mai înainte - nu-i de mirare că a devenit simbol al paraziților și al adulterului?! Dar cucul este și prevestitor al primăverii deci al fericirii. Potrivit unei trainice superstiții, dacă ai bani asupră-ți în momentul din an în care auzi pt. prima oară cântecul cucului, vei avea apoi tot anul. În antichitate cucul era asociat Hereî - Junona, la sânul căreia se ducea să se adăpostească. În realitate, era Zeus, care în chipul acesta o seducea pe zeiță. Ptr. șamanii siberieni, doi cuci reprezentau soarele și luna. Pasărea patrona justiția și reînvia morții.

≈ traducere din BESTIAR FABULOS J. P. Clebert ≈

N.B. Toate informațiile legate de viața intimă a cucului au fost preluate din nr. 38 și 39 ale revistei, dragă nouă „la hulotte" MERCI!

RĂDAȘCA

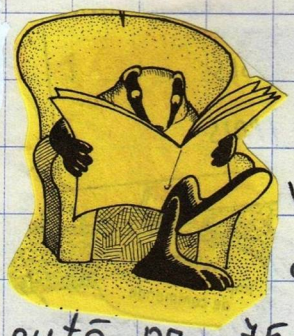

Dezvoltarea mandibulelor îi dă insectei (cea mai mare coleoptera din Europa - 75 mm) o silueta caracteristica. Femelele au și ele mandibule puternice dar nu atât de dezvoltate. Elitrele sunt maronii-roșcate, toracele și picioarele sunt negre. Trăiește în copaci de foioase sau pomi fructiferi dar preferă stejarii bătrâni. Cerbul zburător (cerf-volant cum îi zic francezii) se hrănește cu seva copacilor ce se scurge din crăpăturile scoarței. Dezvoltarea larvei se face timp de mai mulți ani în vechi scorburi sau butuceni de stejar. Masculii utilizează coarnele pentru lupte aprige în perioada de împerechere, scopul fiind acela de a răsturna adversarul pe spate. Zboară în timpul serii. Specie pe cale de dispariție, este protejată dar ea nu poate supraviețui decât în prezența bătrânilor stejari. Românii îi mai spun boureț, buhai, sau capul cerbului... [Aureliani ↑] [Ives ↓]

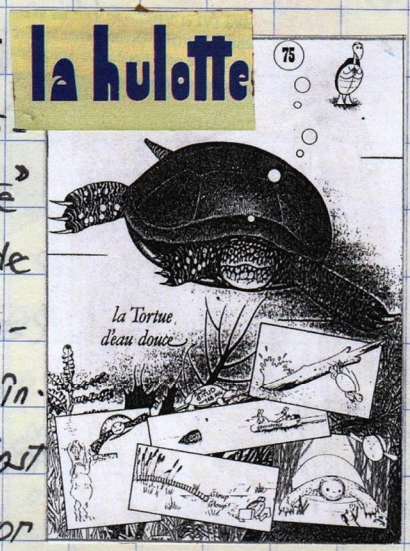
Romenii, spunea Pliniu denumiseră rădașcă Lucanus cervus ca o aluzie la faimoșii boi din Lucania. Tot ei atârnau la gâtul copiilor dești de rădașcă ptr. a-i feri de bolile copilăriei. În evul mediu, ea și-a cucerit renumele de talisman împotriva trăsnetului, din pricina coarnelor desigur. Ser în Germania, insecta (Hirschschröter) trecea drept incendiară și era ecuzată de a se servi de mandibule spre a duce tăciuni aprinși în paiele de pe acoperișuri. În mitologia greacă, ea era eveterul unui cioban numit Cerambos, pe care nimfele îl metamorfozeseră în insectă spre a scăpa de potopul lui Deucalion. Este amintită în Metamorfozele lui Ovidiu.

NOUTĂȚI... noutăți

Vă anunțăm mai întîi căldurosa primire făcută nr. 75 al revistei „La Hulotte" un nr. special despre țestoasa de apă dulce. În același timp colecția noastră s-a îmbogățit cu încă vreo 8 numere, ce ne-au fost trimise prin intermediul amicilor din NORT SUR ERDRE, JEAN-CLAUDE și MARIE-ANNICK CADET direct de la stăpîna acestei reviste, distinsa doamnă CHRISTINE DEOM. Un mare MERCI! Tot din FRANȚA ne-a sosit nr. 51 al revistei „L'OISEAU-MAGAZINE" ptr. care îi mulțumim vechii noastre prietene AGNES PIETTE; din Luxemburg pe calea aerului ne-a sosit revista clubului PANDA ieri de la CLUJ, nr 10 al revistei „ALCEDO" în care veți citi un articol cu titlul „Prietenii noștri, CLUBUL ORNITOLOGIC „SCATII", articol semnat de dl. DAN MUNTEANU. MULȚUMIRI din inimă!

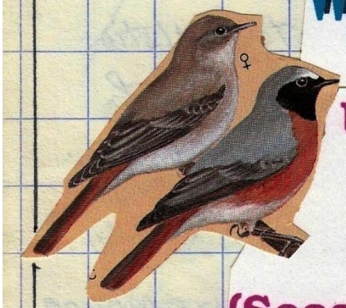
... Și-o știre de ultimă ... oră! Președintele nostru, Yves a completat formularele ptr un doser privitor la revista noastră adresat organizației UNESCO Așteptăm împlinirea unei speranțe!

O întâlnire ...

În inima NATURII s-a întîmplat [26.06 - 3.07] între cîteva scatii și mai mulți prieteni licurici, aici la noi pe Valea Aniesului. Parola taberei a fost: „Uite-o furnică"!, starea ce ne-a animat a fost curiozitatea iar sentimentul dominant a fost PRIETENIA.

LE CLUB ORNITHO-ROUMAIN LES TARINS

CAMP
"Flori de munte"

UNITATEA DE CERCETAȘI:

LICURICII

(Școala Nr. 307, sector II, București)

[amănunte în jurnelul de tabără din nr. viitor]

Mulțumiri revistei la ttulotte ptr. superbele-i desene; începînd din nr. viitor vă vom prezenta pe rînd numerele acestei colecții netuneliste de excepție.

Au săpat aici Yves, Deni, Nelu, Aurelian, și Daniel. Felicitări lui Deni și Nelu ptr. reușita de la B.A.C.

Boltă!

M. Yves HOZA ANIES

CLUB CPN "LES TARINS"
ANIES 345
4530 B-NASAUD

ROUMANIE